

נדזה מאנד כל מי
שיוביל לטיען בכיסויו
הצואת ההספלה.
לונגצחות
לע"ג רכילה"
אנ לונות היליל
mdh036194741
@gmail.com

דברי השירה

וירבר משה באזוי כל קהל ישראל את דבריו השירה הזאת עד תמס ורבוים לא

מתורת מוריינו רביה יהודה אריה הלוי זינר שליט"א רב ביהכין יזררי שירי ואור מרץ ב"ב

נערך ע"י א.ח.ב. ניתן לקבל הגליון במיל' mdh036194741@gmail.com

פרשת שופטים [חזק ליום אלול]

שמירה על עצמינו

"שפטים וشرطם תנתן לך בכל שעריך..." (ט"ז - י"ח).
ידעו שהחיד"א כתב "בכל שעריך" זהו רמז שבן צריך לשים שומר בכל החמש
שערים שיש לו, עיניים, אוזניים, פה, אף וחוש המשוש, "תנתן לך" פירושו שכל אחד ישמר את כל הפתחים שלו.
עכשו שאנו בחודש אלול, ודאי זהה הזמן שעליינו לחשב על מה צריך להשתדל לשם.

ע"י לימוד המוסר ניצולים מגניות

"לא תטה משפט לא תפרק פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עני חכמים ויסלף דברי צדיקם" (ט"ז - י"ט).
כתב מון החפץ חיים זצ"ל וויל: למשל, אם ואובן אמר על שמעון שהוא איש עשיר, וכל לעמוד על מנת עשרו של
ראובן, כי יכול להיות שרואובן הוא עני מדויק, עד שבעל מה שאל עשיר בעינויו חשוב.
אולם אם מי שהוא שמע מגבר אוצרתו של רוטשילד, למשל, על שמעון שהוא איש עשיר, אז אפשר לשער כי עשרו של שמעון מגע לרבות, כי אולי זאת לא היו יודעים ממנה בבית רוטשילד. וכן הדין בחכמה, אם ואובן יאמר על שמעון שהוא חכם, אז צרכיהם לבורר עד היכן מגעה חכמתו של רואובן, אולם אם שמענו שהוא רבי עקיבא אייגר למשל, כתוב לאחד שהוא חכם גדול, כי חוי מאן קמסהיד עלי".
היה מביא איש אחד מכתב מהחכם מכל האדים שלמה המלך שכטב עליו התואר "חכם", אז היה ידוע לנו שאברהם
אביינו אמר על אחד מבני דורו שהוא חכם, בטוח אין למחלוקת מהכמתו. ומעתה צא והשוו, אם הקב"ה בכבודו ובעצמו מעיד על אדם שהוא חכם, אז
אין הכליה וגבול בחכמתו, ואעפ"כ התורה מעדיה לעלי ישוע עניין, כי לא בפרש כתוב כאן "יעור עני חכמים" ובאיזה חכם הכתוב מדבר? הי אומר לא חכם סתם, מה שהבריות אומרים עליו שחכם הוא, אף לא חכם ששלהמה המלך מעיד עליו, אלא חכם שהקב"ה בעצמו מעיד עליו בתורתו שהוא חכם, ואעפ"כ
גדל כח השוחד שהוא יכול לעור אף את עני החכם הגדול הזה.

moboa b'gum' chotavot (d'r kha u'v), tano rbenun: ma shanamer "yishad la tikkah" (shmot c'g - ch), aiyno cirik lo lomar shuvonat ha-ketob lasor d'zoka shoud mamon, ala afilo shoud derbitim gam ken asur, cogen shuvosim lo tovah diborim av bofun achro - harri zeh shoud. me'koin shala na'amr "b'atz la tikkah ala" shoud. shovatal ha-gem":
mbavarat ha-gemara: como muasha zeh shemavola hannah uverb bar meuborata zrah, ba adam achd v'natan lo at idu lezor lo lezat man
ha-biduk shoud derbitim? amr lo: din sh li b'pnei. amr lo: posol ani lk' din, c'yon shushit li tovah. v'af ul pi shala natan lo c'sh'v nazor berivinam
ha-muberat, amr lo sh'maal: ma meshrik pfa? amr lo: posol ani lk' din, c'yon shushit li tovah. v'af ul pi sh li b'pnei.
korava. v'mesupor ud: mor u'kaba hannah moshek dik' le-pni, ba adam achd v'nisha et horok, amr lo mor u'kaba: ma meshrik? amr lo: din sh li b'pnei.
amr lo: posol ani lk' din. ud mesupor: "r' shemual bar yosi hannah arisot mabia lo cil urav shabat sl' pirot. yom achd baia lo at ha-hal
bi-yom hamishiy b'shabat. amr lo: ma shuna ucchiyo shakdamot? amr lo: din sh li b'pnei, amrto agav drchi, shu'm hamishiy hannah yom mosheb bi-yot din, avia lo aladoni at
sl' pirot. la' kibl minno r' shemual at pirot. amr lo: posol ani lk' din. hoshiv zog chachmim v'hiy dinim ha-otovo. batuk ha-zman shahha holk v'ba, amr r'
shemual b'lbivo: am hannah ro'acha - hannah tu'en k', v'am hannah ro'acha - hannah tu'en k', hcal lozchto shel aluto adam shabia lo at pirot. amr: tifach nefesh sl' makkabi
shoud! v'ma ani shla natalti, v'afilo am c'natlati - halaa at shli natalti, shari' arisot hannah zoa v'pirot ala mn din hi sl' r' shemual, v'bcul zat lk' ani
moshpuf mu'msha zeh, makkabi shoud mesh ul achat camha v'cmma shudutam nota' achri v'notan shoud.

bal u'linu ledut shish g'm noga'ut bogu, hiz'ar ha-reu v'dudu shuvosim annu nmazaim b'chodesh alol, hannah magu v'omr lo liszon ud chams
dkot, v'la'at ha-yitz'r ha-reu mbe'kash yoter z'men, um tenu'ot tsvot le'shem sh'mim', zo nkr'a noga'ut le-zor hanat hannah, v'hazcha le-zor ha-ttzuk birat sh'mim 'ui'
limod sifri ha-mosar, v'limod ha-mosar mosif birat ha- v'birat chata, ci limod ha-mosar u'zor la-adam ak' l'shalot ul'atzmo.

moboa b'spar ha-lichot v'hotagot b'me'khal ha-khalilot (umod u'v) she'arok ha-guy le-mron ha-sti'ifelr z'c'l v'shalal "timid ha-yiti holk l'sadr moser casl'madti b'shibba,
cashegutti l'limod b'kol, sh'm m'shalim li'fim ha-sidrim, ha-fekha l'limod moser, ci am almad moser b'zman ha-lyimod apsid casf, v'lmusa'ani l'omed moser,
ma le'usot?" unna mor z'c'l "b'odai cirikim l'limod moser cil yom, v'bi' limod moser matkirim b'irat sh'mim".

maspirim ul ha-chatm sifor z'c'l sh'viosh shala l'mad moser dorogish kriyot, mobon malio sha'afilo am anachnu nlemd moser la' ngeu l'draga shel ha-kiriorot sh'chattim sifor
hrish ba-otu yom, b'kol zat ulinu cil yom l'limod moser, b'li l'petpet yom achd, v'om choshev sh'aino y'khol l'limod b'zman k'bo' shikbu le'atzmo l'limod cil yom v'ki l'imed
baboker ao b'ubov v'ek' y'khol ha-ttzuk v'hotagot b'me'khal ha-khalilot birat sh'mim v'irat chata.

shabu'ot ha-achronim b'chayi ha-sti'ifelr hoo b'horri yishiba mabni meshachto magu'utim alio l'su'oda shel shabat, v'om achd sh'al mr' z'c'l "bi'shiybot cutz ha-zman
she'buli moser sh'mim shicha, zo ma atam u'shems can"? unu b'ni ha-bat "ucchiyo anachnu nmazaim b'su'oda shabat um ha-soba", amr lahem mr' "hagm sh'raczonem lk'aim
mazot cb'od ab, b'kol zat ulinu le-hiyot b'shibba b'zman zo l'shamou דברי מוסר, v'hiyot sh'raczonem la'akol aiti seuda shelishiit nkidim la'akol at ha-su'oda shabat cdi
sh'tochlo l'shamou דברי מוסר".

um limod ha-mosar yom, yotar k'sha b'shvil ha-yitz'r ha-reu l'hafpi'ut.

מצות כתיבת ספר תורה של המלך

"והיה כתבתו על כסא מלכתו וכותב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים" (י"ז - י"ח).
כתב b'gum' sanhedrin (d'r c'a u'v), v'kasha li' ha-asor la-tolot s'at afpi' b'kais cd'moch la-hida b'berkot (d'r c'd u'v) v'af shish l'dkdek k'zat malshon r'shi' sh'm d'zoka b'itad
she'ol ha-rish' (sh'm) v'z'l, kasha li' ha-asor la-tolot s'at afpi' b'kais cd'moch la-hida b'berkot (d'r c'd u'v) v'af shish l'dkdek k'zat malshon r'shi' sh'm d'zoka b'itad
as'or. mestimta l'shon ha-poskim meshmu da'pi' b'it ados. v'c'm la-hida mahot'z v'ham' a'ba'ch' r's.m. v'oud ds'at meshu'ad v'adi' as'or b'kol unu da'amer sh'm ha-nahra
cas'at meshu'ad naha' d'zoka, v'lo'li d'mstefnia ha-yitti amr ds'at sh'nia la' hitha torah shel hama ala masfer ha-mazot b'kocher v'cmo sh'pi' k'zat k'ra d'ocbat b'ul ha-abanim
at c'd ha-tora ha-zot dmzach har u'bil, v'ma d'kri la' ha-minha s'at ain raya dagdula maz'utin b'v' (d') dkru l'posuk torah zot la'nu co' s'at, v'asher ha-irini

זה הוא שתרגם אונקלוס מתרגם משנה התורה 'פתשגן אויריתא' ופתשגן הכתב דמגילת אסתר לדעת רוב המפרשים. ועוד שקשה הדבר לשמעו שס"ת שלמה דשיעור ארכו והקפו ו' טפחים בגoil (ב' שם) יש המלך בזורעו תמיד. ורק"ל שכ"ה בכתיבת דקה כבר כתוב עליו הרשות' לא דבר נבניות, עי"ד.

ורש"י מסביר, שתי ספרי תורה, אחת שהיא מונחת בבית גנוו' ואחת שנכנסה ויוצאה עמו, ואונקלוס תרגם פתשגן, פתר משנה לשון שנון ודבור, עי' שם.

וכען זה כתוב הדעת זקנים מבעלין הרשות' (שם כ'), וכותב לו את משנה התורה הזאת לספר תורה התלוי בזורעו ויצו ואנכנס עמו ושמעתינו כי אותו ס"ת התלוי בזורעו לא היה כתוב בו כי אם עשרת הדברים ולפי שיש מן אנכי עד לרעך תרי"ג אותיות תניג' מוצאות קרוין ס"ת.

ומאידך המנתח חינוך (מצווה תק"ג) כותב, והס"ת צrisk להיות כתובה כדיינה ודבר שפושל בכל ס"ת פול' ג' כאן ז"פ. וע' בלח"מ שmbia Tosfeta של אחר אסור לקרות בס"ת זו שנאמר וקרוא בו ולא אחר וכו'.

כתב בוגם' שבת (דף ל' ע"א), אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, הודיעני ה' קצ'! אמר לו: גזירה היא מלפני שאין מודיעין קצ' שלبشر ודם. ומדת ימי מה היא? - גזירה היא מלפני שאין מודיעין מידת ימי של אדם. ואදעת מה חדל אני - אמר לו: בשבת תמות. - אמות באחד בשבת! - אמר לו: כבר הגיע מלכות שלמה בנק, ואין מלכות גועת בחברותה אפילו כמלא נימא. - אמות בערב שבת! - אמר לו: כי טוב יום בחצריך אלף. טוב לי יום אחד שאתה יושב ועסיק בתורה אלף עולות שעמיד שלמה בגין להקריב לפני גבי המזבח. כל יומה דשבתא זהה יתיב וגוריס נול' יומא, והוא יומא דבעי למינך נשיה קם מלך המות קמיה ולא יכול ליה, דלא הוא פסק פומיה מירסא. אמר: מי אעבד ליה? הנה להה בוסטנא אחורי בתייה, אתה מלך המות סליק ובוחש באילני, נפק למיחזי. הנה סליק בדרוגא, אפיקת דרגא מותניה, אישתיק ונכח נשיה. שלח שלמה לבני מדרשא: אבל מות ומוטל בחמה, וככלבים של בית אבא רעבים, מה עשה? שלחו ליה: חתוק נבלה והנה לפני הכלבים, ואבן - הנה עליו ככר או תינוק וטלטלו. ולא יפה אמר שלמה כי לכלב ח' והוא טוב מן הארי המת?

שאלים, הרי היה לדוד המלך ספר תורה עליו, א"כ הספר תורה עצמו יהיה כמו כייר או תינוק, אז למה היה אסור להזיז אותו? יש מתרצים, היית שהוא נפטר בשבת אז הוא יצא Bali ספר תורה.

ועוד מתרצים, שכותב במנחת חינוך בשם התוספთא של אדם אחר היה אסור לקרוא בספר תורה של המלך, מילא הס"ת כבר לא היה ראוי לשימוש וכן הס"ת היה מוקצה.

הברא היטיב מביא בשם המגן אברהם בשם השלה' שיש שיטה בשו"ע (או"ח סימן שי"א סעיף ד') שאם מת עם בגדים אז הוא נחשב בסיס לבגדים ונחשב כמו כייר או תינוק, ולכאורה קשה ע"ז מכאן דהרי היה כאן בגדים המלכות. ומתרצים האחרונים (שם) שבגדי המלך היו שורפים אותם אז לא נחשב דבר היתר ואין להתריר להזיזו עבורים.

~~~~~ היצר הרע מגיע כל יום בפיותו חדש

"כ' יצא למלחמה על אויבך... ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחערזו ואל תעריצו מפניהם" (כ' - א', ג').

רש"י כותב שיש כאן ארבע אזהרות כנגד ארבעה דברים שמלכי האומות עושים. מופיעים בתריסיהם כדי להזכיר זה להר כדי להשמי קול שיחפשו אלו שכגדם וינוסו, ורומים בסוסיהם ומצחילין אותן להמשיען קול שעתה פרוסות סוסיהם, וצוחין בקהלם ותווקין בשופרות ומיני משמייע קול, אל ירך לבבכם - מצחלהות סוסים, אל תיראו - מהגופת התריסין, ואל תחערזו - מקהל הקרונות, ואל תעריצו - מקהל הצוחה.

שאל המשגיח של מר רבי ירוחם צ"ל למה התורה כתבת לאו אחד של פחד בארכע לשונות? היה אפשר לנתחר רק לא לפחד וגם הינו מרכיבים לא לפחד מכם. ולמה צריך ארבע סוגים נגד אווים נגד אווים?

כתב כאן יסוד, כדי לאו על דבר מסוים היצר הרע יודע איך להגיע בתחום ולהגיד לנו שנכוון עד עכשו הצלחת להתגבר אבל עכשו כבר לא תצליח. לדוגמא אדם רוצה לקום בבודוק ובאותו בוקר כואב לו הרגל, היצר הרע יגיד לו שאם כואב לו הרגל הוא לא צריך לאלת התפלל, בסוף אותו היהודי מצליח להילחם נגד היצר הרע וילך להתפלל. למחמת כבר יודע היצר הרע שאם יגע עט כאב ברגל בודאי האדם יצליח להתמודד, אז הוא מגע עט כאב באוזן ואומר לו שלא כדי שילך לבית הכנסת, הרי לא ישמע טוב כי כואב לו האוזן, וכן הלאה ביום הבאים עט כאב בעיניים...

כל יום היצר הרע מגיע עם סייפור חדש, וזה החכמה של היצר הרע, שכן התורה כתבת לנו ארבע לאוים נגד אווים סוגים פחד שיש. למד אותנו שאחנו צרכינם להיות מוכנים בכל המצבים.

~~~~~ חיזוק לאלו!

הגאון הצדיק רבי דוב יפה שאל את בנו לשאול את מון רבי שלמה זלמן אויערבך צ"ל "באיזה עניין יש להתחזק בימי אלו?". ענה רבי שלמה זלמן "אני יודע מה להגד לך, אבל אני מתחזק בעניין מאה ברכות כל يوم, כפי שסביר שטבוק מה' דורש" ודרשו ח' אל תקרא מה אלא מה, כתוב כאן שהדרך להשיג יראת שמים הוא ע"י אמרת מה ברכות, ועוד בראש השנה אנו אומרים אמרו לפני מלכויות שתתמלכנו עלייכם, וידוע בשם הארץ"ל שהסיבה שאין אנו אומרים וידוי בראש השנה כדי לא לעורר קר疼 ביום הדין, והענין של מלכויות זה להמלך את הקב"ה בדור'ח' אביו ושות'ה גידיין, לכן חייב להגיד מלכויות מהלב כדי לא להגיע לאמרות מלכויות בILI כוונה, וכי להגיע לזה האדם צריך להזכיר את עצמו, שמראש הווד אלול ואילך יגיד כל יום מה ברכות בכוונה ובכל ברכה הוא אומר מלך העולם' וכף מלך הקב"ה עליו מהא פעמים ביום, ושלבו על מה שיוציא מפיו, ומכוונים שכך נזכה לבא לפני הקב"ה ביום הדין'. והוועך שמתחלת אלול עד ראש השנה יש שלושים יום, נמצאו שיש לנו שלוש אלף ברכות כדי להריג את עצמנו להמלך עליינו את הקב"ה, כל ברכה בכוונה יכולה להזכיר את האדם ליום הדין, וזה דבר ששווה להתחזק בימי אלו.

הבעל הטורים בפרשת ואתחנן על הפסוק (ד' - ד') ואתם הדבקים בה' אלקיים חיים לכלם היום' כתוב ז' ל', תגין על הק', רמז לביך ק' ברכות בכל יום. [שע']
מה ברכות מגיעים לצדיקות].

או שרים בשעת הסעודה בלילה שבת' סעודים בו לביך שלוש פעמים'. שבת הוא כדי לביך את ברכת המזון שלוש פעמים במשך השבתה. והוסיף על זה שמעניין שהסעודה בעצמה נערכת בין שעה לשעותים [ולפעמים אףilo יותר] וכשmagiyim לברכת המזון אנו כבר ממהרים לצאת וմברכים ב Maherot רבה, הרי אמרנו של הסעודה היא כדי לביך, וכי יש הכרש מצוה יותר מהמצוות עצמה?!? עי' ספר דרכי יוסף צבי, שער אמרה לברכות, עמ' ע"ח.

בפסוק (ד' - ד') "ואתך ושבעת וברכת את". כתוב ארבע פעמים אותן ת', בgmtaria' ברכת הננים להציג מדין תולעים'. דהינו שהזהיר בברכת המזון גופו ינצל מתולעים לאחר מהה ועשרות.

אנחנו עדים נמצאים ביום שגה נמצוא בעולם. כתוב בח"ל לא ניתן תורה אלא לאוכל המן. כתוב (ד' - ג') "ויענק ויריעיבך ויאכילך את המן", דהינו שאכילת המן היה עניין. לכוארה קשה, מה העניין בזה? הרי המן זה כל טוב, כל מה שהאדם רצה לקבל היה לו. התשובה היא שאכילת המן היה שהגינו למכב' שלא יידעו מה יהיה מחר, הילכו לישון בלילה ולא יידעו מה יאכלו למחרת, המכוב היה מותם כל הזמן, ולכן ח' דרשו "לא נתנה תורה אלא לאוכל המן", מכב' שכ' כל הדור הרגיש שהכל תלוי ברובנו של עולם, וכך היה חיבים לחיות באמונה.

כמו כן כרגע, אין ידיעה איפה תהיה חתונת הילד, מתי וכו', מקום הנופש פתאום בוטלו וכו', להזכיר לנו שאנו תלויים בהקב"ה כל רגע ורגע. עליינו לקחת את זה להיזוק שאנו קרובים לה' והוא זה בגדר 'אני לדודי ולדודיה ל', דהינו גם כמה שאחנו מרגישים יותר שאחנו תלויים 'לודוי' שהוא הקב"ה, מילא הקב"ה ידאג לנו לכל.

ה' יעוז שנתחזק בכל הדברים הנ'ל וכן נגעי מוכנים ליום הדין ונזכה לשנה טובה ומתוקה!